

Estudis universitaris: dues eleccions

Dll, 8/04/2013 per Andreu Ibarz Mellado

[Colloquium Salutis](#)

Durant aquests mesos molts joves es troben en ple **procés de reflexió i d'elecció d'estudis universitaris**. Avui la tria d'una carrera és un **fet complex** que mereix –a més de **molta informació- temps, criteris orientadors i acompanyament**. Certament hom podria dir que moltes generacions han viscut anteriorment aquest moment i que tal vegada els va resultar força senzill. Per als futurs universitaris pautes que anys enrere podien servir com a referent –com la idea de la vocació, la continuïtat en la tradició professional familiar, la fortalesa i seguretat d'alguns sectors laborals, la proximitat geogràfica d'una determinada universitat o, simplement, el fet de una única oferta d'estudis en el sistema, etc.–, actualment no ho són pas.

L'esmentada **complexitat prové dels canvis del nostre món i de l'enorme transformació esdevinguda en quatre àmbits**: l'actual sistema universitari, l'entorn professional, el context social i cultural i, finalment, la pròpia manera de ser dels joves contemporanis. En efecte, una enorme xarxa d'oferta acadèmica sovint poc diferenciada; uns escenaris laborals en plena evolució, amb molta competitivitat i poca oferta i, també, amb poca capacitat de previsió d'allò que passarà en el futur; una modificació significativa dels valors o de la incidència de fenòmens com la globalització i la mobilitat internacional; i un estil de vida juvenil que accentua la prioritat del present, fan d'aquesta decisió un discerniment no fàcil.

No sabem amb certesa com serà el futur però aspirem i treballem per tal que sigui diferent. El món necessita una profunda mutació. És en aquest context on els futurs universitaris han d'escollir. Malgrat tots aquests reptes molts joves arriben a escollir un grau amb força prioritització. El «seu» grau o el «millor» grau. Ara bé, **un cop feta l'elecció convé necessàriament una segona opció tant o més important que la primera: escollir a quina universitat**. El plasticitat de la paràbola del sembrador pot ajudar a comprendre la importància del medi en relació amb quelcom que ha de créixer. En concret, molts estudiants arriben a la conclusió –metafòricament– que tenen una bona llavor (el grau) en el qual dipositen esperances, il·lusions i aspiren a un desenvolupament acadèmic, personal i professional. Però aquesta llavor necessita una terra apropiada per fer madurar i desenvolupar tot el seu fruit. Aquesta **és la segona qüestió clau: una tria coherent que possibiliti un creixement i una formació integral**.

Publicat a *Catalunya Cristiana*, núm. 1750, de 7 d'abril de 2013, p.12.